

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **RWE GasNet, s.r.o.**, IČ 27295567, se sídlem Ústí nad Labem, Klíšská 940, zastoupené **VORLÍČKOVÁ PARTNERS s. r. o.**, IČ 612 46 115, se sídlem Jungmannova 31, Praha 1, proti žalovanému: **Specializovaný finanční úřad**, se sídlem Nábřeží kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem ve věci přezkumného řízení stran dodatečného platebního výměru na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2008, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 167/2013 **je příslušný** Krajský soud v Ústí nad Labem.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou podanou 26. června 2013 u Krajského soudu v Ústí nad Labem domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného Specializovaného finančního úřadu s návrhem, aby soud vyslovil, že žalovanému se zakazuje pokračovat v provádění přezkumného řízení nařízeného rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 13. února 2012 č. j. 895/12-1200-505700.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením č. j. 15 A 77/2013 - 34 ze dne 17. července 2013 věc postoupil Městskému soudu v Praze podle § 7 odst. 2 a 5 s. ř. s. s odůvodněním, že na žalovaného „*počínaje dnem 1. ledna 2013, kdy vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, přešla působnost z Finančního úřadu Ústí nad Labem, který byl zrušen k 1. 1. 2013 a který byl dosavadním věcně a místně příslušným správcem daně žalobkyně*“. Žalovaný sídlí v Praze 7, tj. v obvodu Městského soudu v Praze, protože podle Krajského soudu v Ústí nad Labem je právě Městský soud v Praze místně příslušným k vyřízení žaloby s tím, že „*v tomto případě žádné zákonné ustanovení nestanoví místní příslušnost odchylně*“.

[3] Městský soud v Praze s postoupením věci k tomuto soudu nesouhlasil a postupem dle § 7 odst. 5 věty druhé s. ř. s. předložil spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu (přípis č. j. 10 A 167/2013-38 ze dne 23. srpna 2013). Městský soud v Praze poukázal na § 12a zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož „*v oblasti působnosti Specializovaného finančního*

úřadu jako správního orgánu prvního stupně je k řízení ve správním soudnictví místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje“. Toto ustanovení podle předkládajícího soudu reflektuje skutečnost, že sídlo Specializovaného finančního úřadu může být v jiném kraji než sídlo žalobce; pokud by nebylo této zvláštní úpravy, byl by popřen účel změny místní příslušnosti podle § 7 odst. 5 s. ř. s., ve znění od 1. ledna 2012. Jakkoli podle Městského soudu v Praze § 12a hovoří o Specializovaném finančním úřadu jako správním orgánu prvního stupně, nelze z toho dovodit aplikovatelnost § 12a pouze na řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., nýbrž i na řízení o žalobách proti nečinnosti, resp. na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Pouze tento výklad dle předkládajícího soudu odpovídá účelu § 12a i § 7 odst. 5 s. ř. s., resp. změny úpravy místní příslušnosti soudů po 1. lednu 2012. Tento výklad podle Městského soudu v Praze podporuje i nadpis § 12a „*zvláštní ustanovení o příslušnosti soudů ve správním soudnictví*“, čímž jsou míněna řízení v celém rozsahu s. ř. s.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci je důvodný. Specializovaný finanční úřad je zvláštním finančním úřadem prvního stupně příslušným pro vybrané subjekty [§ 11 odst. 1 ve spojení s § 8 odst. 1 písm. o) zákona č. 465/2011 Sb.]. Označila-li žalobkyně právě Specializovaný finanční úřad jako žalovaného, jenž se měl dopustit zásahu do jejích práv (srov. § 7 odst. 2 s. ř. s.), je evidentní, že Krajský soud v Ústí nad Labem přehlédl ustanovení § 12a zákona č. 456/2011 Sb., jež je právě oním zvláštním zákonným ustanovením, které místní příslušnost krajských soudů stanoví odchylně od obecného ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. [pro upřesnění, ustanovení § 12a bylo do zákona č. 456/2011 Sb. vloženo novelou provedenou zákonem č. 407/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností od 1. ledna 2013, přičemž přechodné ustanovení části třinácté, resp. čl. XVI se neuplatní, neboť soudní řízení správní bylo zahájeno až po účinnosti této novely].

[5] Nejvyšší správní soud přisvědčuje argumentaci předkládajícího soudu, že § 12a zákona č. 456/2011 Sb. není zvláštním ustanovením o místní příslušnosti pouze pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, nýbrž i pro řízení o ostatních druzích žalob podle s. ř. s., směřujících proti žalovanému, tedy i pro žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného či pro žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Zužující výklad, byť by jinak byl v případě výjimky namístě, nelze přijmout, neboť mu brání nejen nadpis § 12a zákona č. 456/2011 Sb. („*soudy ve správním soudnictví*“), ale též smysl reformy zákonné úpravy místní příslušnosti krajského soudu účinné od 1. ledna 2012, jímž bylo rozprostřít místní příslušnost krajských soudů pro správní orgány s celostátní územní působností na všechny krajské správní soudy podle sídla prvostupňového správního orgánu. To platí tím více, je-li prvostupňový správní orgán přímým žalovaným jako původce tvrzeného nezákonného zásahu do práv žalobkyně.

[6] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci rozhodl tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Krajský soud v Ústí nad Labem, v jehož obvodu má žalobkyně sídlo (§ 12a zákona č. 456/2011 Sb.).

[7] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 *in fine* s. ř. s.)

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu